

DE ITALIAANSE CHARMEUR
ONDER DE LOEP

Ciao bella!

Hij houdt de deur voor je open, is lief voor zijn moeder en verzorgt zichzelf tot in de puntjes. De Italiaan. Wat maakt hem tot die vermeende macho, dat moederskindje en... die meesterminnaar?

tekst: Margriet Zuidgeest, illustraties: Arsis, foto: Sandro Battaglia

Pauline Valkenet, Italië-correspondent voor RTL Nieuws en dagblad Trouw, deed onderzoek naar het verschijnsel Italiaanse man en legde haar bevindingen vast in haar zojuist verschenen eerste boek. In een interview blikt ze met Days achter de Italiaanse schermen.

'Omdat ik voor mijn boek een spannend, typisch Napolitaans fenomeen wilde onderzoeken – stelletjes die op de Via Manzoni in auto's de liefde bedrijven – vroeg ik of een vriend mij wilde begeleiden. Ik maakte het zo aantrekkelijk mogelijk: 'Ik haal je op met de auto, neem je lekker mee uit eten en breng je terug naar huis.' Zijn

reactie: 'Pauline, natuurlijk ga ik met je mee, onder één voorwaarde: jij komt relaxed met de trein naar mij toe, dan neem ik jôu in Napels mee uit eten en gaan we samen naar de Via Manzoni. Ik regel een prettig hotelletje voor je zodat je in in alle rust de volgende dag terug kunt gaan...'

Hordes sexy mannen

Voor Pauline Valkenet is deze attente, zorgzame houding typerend voor de Italiaan. De debutante woont nu zo'n tien jaar in romantisch Rome, dus ze weet waar ze over praat en schrijft. Na eerdere omzwervingen, vijf jaar Moskou en drie jaar 'koel kosmopolitisch Londen', werd ze in Italië Mediterraans warm onthaald. 'Door hordes sexy mannen met ravenzwarte lokken en een honingkleurige huid. Ze lachten naar me en waren ongelooflijk charmant... Waar de Nederlandse vrouw het qua aandacht moet hebben van de bouwvakkers, heeft de Italiaanse het beter voor elkaar; de slager, de ober, de fitnessleraar, veel mannen behandelen je nog als vrouw.'

Ze kwam, zag en onderzocht

Hoe zit dat: een nuchtere Hollandse die daadwerkelijk valt voor verleidingstrucjes van de Italiaanse macho?

Pauline: 'Het zijn geen trucjes. Ze zijn écht galant en complimenteus, net zoals men ooit in Nederland was trouwens. Maar dat weet ik nú. Ik kwam nog meer verzorgde uiterlijk van de Italiaanse man. De verregaande invloed van zijn moeder in zijn leven. En niet te vergeten de immer – zelfs in serieuzere kranten – breed uitgemeten vermeende bedprestaties van de 'Latin Lover'.'

Pauline was zo nieuwsgierig geworden naar de achtergrond van deze drie fenomenen dat ze besloot de Italiaan onder de loep te nemen en te beschrijven in 'Macho's, moederskindjes, meesterminnaars?'. Ze toetste alles aan haar eigen ervaringen en die van vriendinnen, maar ging ook te rade bij deskundigen. Zo consulteerde ze modellen Valentino en Ungaro voor 's mans buitenkant en artsen, seksuologen en psychologen voor zijn binnenkant. 'Want ik wilde een weliswaar leuk, maar wel journalistiek gedegen boek schrijven. Dus waar mogelijk ook onderbouwd met cijfers. En ja, natuurlijk ook met pikante anekdotes en wat frivolere ervaringen van al dan niet bekende Italianen', grinnikt ze.

Verzekerd tegen kaalheid

In Hollandse damesogen zijn mannen met aandacht voor hun uiterlijk al snel glad of ijdel. Terwijl de Italiaanse macho het juist ziet als zijn plicht aan de omgeving. En die verplichting gaat best ver... Wenkbrauwen epilieren, nagels doorzichtig lakken, afslankgel en antirimpelcrème smeren of voor een ooglid- of buikwandcorrectie naar de Robert Schoemaker van Italië; de Italiaan draait er zijn gemanicuurde hand niet voor om. Bovendien sluit hij nog even die verzekering af tegen kaalheid.

Hoe verklaart Pauline die mannelijke drang naar uiterlijke schoonheid? 'Zelf dacht ik aanvankelijk dat het extreme gevoel voor esthetiek iets te maken had met de katholieke kerk', bekent ze. 'Al die aandacht voor aankleding, en heel uitgesproken in haar pracht en praal. Maar ik kwam hetatholicisme nergens tegen als onderliggende oorzaak.'

Ze sluit zich dan ook aan bij de sociologen en antropologen in haar boek die suggereren dat 'alles en iedereen altijd mooi moet zijn' doordat ze in il Belpaese – zoals

DE ITALIAANSE CHARMEUR ONDER DE LOEP

Italië in de volksmond genoemd wordt - omringd worden door schoonheid. Het schitterende Italiaanse landschap, mooi weer, prachtig licht... zelfs de taal is doorspekt met het woord 'bello'.

Verzengende moederliefde

Oogstrelend dus, die mooie macho's. Maar zijn het inderdaad zulke moederskindjes? Pauline bevestigt het vooroordeel: 'Dat zit in hun cultuur. Het begint bij de moeder. Zij verafgoodt haar zoon en bepaalt bijna alles voor hem.' Dat klinkt anders dan je verwacht bij een 'Bertolli-mamma'. Is zij dan geen hartelijk culinair wonder die lange tafels buiten voorziet van de heerlijkste Insalata Caprese, gevolgd door een smeuïge Pasta alle Vongole? 'Koken kan ze!', weet Pauline. 'En zoonlief schroomt ook niet om haar als enige topkok te roemen bij zijn echtgenote.' Maar de bemoeienissen van la madre gaan verder dan de keuken. 'Van mijn getrouwde vriendinnen ken ik de dramaverhalen van wekelijks verplichte lunches, venijnige opmerkingen - 'Wat heb jij afschuwelijke schoenen aan' - en heuse huwelijksboycots.' De bemoeizucht van schoonmamma'lief' kan ertoe leiden, zo lezen we, dat een verloving zomaar 32 jaar duurt. Want moeder stelde het huwelijk niet op prijs en de bruidegom in spé hield haar liever te vriend. Pas toen ze doodging trouwde het paar.

Mammoni

Ondanks - of dankzij? - alles, is die mammaliefde wederzijds. Italianen zijn inderdaad mammoni - zeg maar:

mannen met een oedipuscomplex. Of ze nou Pietro de pizzabakker zijn, Berlusconi heten of als de mooie topvoetballer Luca Toni door het luxueuze leven gaan. Hoewel Toni himself aan Pauline toevertrouwde zijn moeder-zoonrelatie anders te zien: 'Nee, ik heb niet veel contact met mijn moeder. We bellen één keer per dag.'

Gevolg van die levenslange 'belangstelling' voor zoon en schoondochter: bij één op de drie scheidingen wordt schoonmamma genoemd als oorzaak. Sommige moeders beloven beterschap en volgen een cursus speciaal voor schoonmoeders. Pauline: 'Een echtscheidingsadvocate in het noordelijke Reggio Emilia, wier cliënten steeds dezelfde aanwezen als schuldige, leidt al sinds 1999 jaarlijks zo'n zestig dames op tot ideale schoonmoeder... Nergens ter wereld is behoefte aan zoiets, alleen in Italië kom je op zo'n idee!'

Meesterlijk

Na tien jaar Rome en twee jaar macho's bestuderen kan Pauline wel aangeven welke bevinding haar het meest verbaasde. 'De mythe rond de meesterminnaar! Ik dacht: die haal ik wel eventjes onderuit...'

En, wat kan de schrijfster hier - wellicht als ervaringsdeskundige - concluderen? Ze lacht: 'Mijn eigen ervaringen houd ik liever voor me. Wel kan ik vertellen dat het 'eindoordeel' over de meesterminnaar de lezer zal verrassen! Ga je met vakantie naar Italië, dan ben je gewaarschuwd...'

MET HUMOR GESCHREVEN

Met 'Macho's, moederskindjes, meesterminnaars? Italiaanse mannen onder de loep' debuteert Italië-correspondent Pauline Valkenet (1966) als schrijfster. In haar boek belicht zij op humoristische en semi-wetenschappelijke wijze de clichés over de Italiaanse man. Is hij daadwerkelijk zo romantisch, zit hij nog onder moeders rok en wat doet dat met de liefde?

€ 14,95, uitgeverij Sirene, ISBN 9789058314499

